

Obyčajná práca a ako ju posväcovať (IV): Knížnice

Elisabetta, manželka a matka dvoch detí, má dlhoročnú kariéru vo vedení kurzov úžitkového umenia a v súčasnosti šéfuje dvom veľkým knižniciam v Miláne.

22.07.2021

„Keď som chodila na gymnázium, nechcelo sa mi veľmi učiť," priznáva Elisabetta. „Mala som však dobrý vzťah s učiteľmi a tí mi pomohli začať

hľadať svoju životnú cestu.“ Teraz už vydatá Elisabetta, matka dvoch detí, je zodpovedná za dve knižnice, ktoré spadajú pod známy inštitút umenia v Miláne.

Božie volanie

Elisabettinou prvou prácou bolo vyučovanie umeleckých kurzov, neskôr koordinovala ostatných učiteľov. Elisabetta bola nejaký čas v Barcelone, po čase sa však vrátila do Milána, aby viedla magisterský program. V roku 2007 spoznala muža, ktorý sa neskôr stal jej manželom. Vzali sa v roku 2013.

Supernumerárka Elisabetta hovorí o svojom povolaní do Opus Dei: „Po svadbe som cítila, že ma Boh volá. Bolo to silné a jasné volanie, ale zároveň veľmi jemné a mohla som sa slobodne rozhodnúť. Odpovedala som áno, lebo som chcela vzdať vďaku za všetky dary, ktoré som

dostala, a premeniť svoj každodenný život na službu Bohu.“

Príchod detí

Prvý syn, Filippo Maria, sa narodil krátko po svadbe. „Práca bola prirodzenou súčasťou môjho života,“ hovorí Elisabetta, „a nechcela som sa jej úplne vzdať. Tak som sa rozhodla pokračovať v práci na skrátenej úväzok.“

Pred niekoľkými mesiacmi Elisabetta porodila druhého syna, Edoarda Mariu, ktorý priniesol ďalšie výzvy do jej bežného dňa. „Na univerzite som sa naučila niečo, čo mi veľmi pomáha, a to venovať nejaký čas svojho dňa plánovaniu – jedálnička, nákupov, poriadku v dome, cvičenia, stretnutí atď. Dám si tým v hlave do poriadku priority dňa a tiež viem, s čím, naopak, nesmiem strácať čas.“

Tak ako pre mnoho iných rodín s malými deťmi, aj pre nás je koniec

dňa jednou z jeho najnáročnejších častí, najmä ak sú obaja rodičia zamestnaní. „S príchodom večera ma čaká kúpanie, papanie, uspávanie. Vtedy prosím Pána: *Pomôž mi, keď príde manžel, aby som ho nevítala celá strapatá a ukonaná.* Video *The Heart of Work* mi pomáha zvládať podobné situácie s optimizmom.“

Usmievať sa, aj keď je to ťažké

Šéfovanie veľkej knižnici vyžaduje dennodennú komunikáciu s mnohými ľuďmi, či už zamestnancami, alebo čitateľmi.

„Keď nastanú napäté situácie, snažím sa nebrať si to osobne a byť maximálne ústretová, napodobňujúc tak príklad nášho Pána. Ak mi je to však zťažko, snažím sa zdržať okamžitej konfrontácie a získať si tak potrebný odstup na hľadanie riešenia a nie vinníka. Každodenným bojom v práci je pre mňa usmievanie sa – usmievať sa, aj keď je to ťažké.“

Tak ako mnohé iné matky, ktoré pracujú mimo domu, aj Elisabetta si uvedomuje, aké je dôležité sústavne udržiavať kontakt s Pánom. „Môj vnútorný život sa prispôsobuje mojim každodenným povinnostiam. Nastavila som si na mobile budíky, aby mi počas dňa pripomínali modlitby – na poludnie Anjel Pána, potom osobnú modlitbu, ruženec atď. Keď sa však stane, že v daný deň nestihnem pre svoj vnútorný život spraviť všetko to, čo som si zaumienila, snažím sa nestrácať pokoj. A keď narazím na problémy, ktorým nerozumiem, vždy si spomeniem na slová blahoslaveného Álvara del Portilla: *Boh vie viac.*“